

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2016 m. lapkričio 9 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą (byla T-579/14), kiek juo atmetamas apeliantės ieškinys,
- patenkinti pirmojoje instancijoje Europos Sąjungos Bendrajam Teismui pateiktus reikalavimus dėl prekių, dėl kurių buvo atmetas apeliantės ieškinys,
- priteisti iš EUIPO bylinėjimosi Teisingumo Teisme, Bendrajame Teisme ir apeliacinėje taryboje išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Apeliantė prašo panaikinti 2016 m. lapkričio 9 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-579/14 dėl tarptautinio prekių ženklo Nr. 1132742, kiek juo atmetas apeliantės ieškinys, ir patenkinti pirmojoje instancijoje Europos Sąjungos Bendrajam Teismui pateiktus reikalavimus dėl prekių, dėl kurių buvo atmetas apeliantės ieškinys.
2. Pirmiausia apeliantė nurodo Reglamento dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (RESPŽ) ⁽¹⁾ 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimą, nes Bendrasis Teismas netinkamai taikė erdviniam prekių ženkloms galiojančius principus ginčijamam tarptautiniam prekių ženklui. Apeliantė taip pat nurodo, kad vertindamas tarptautinį prekių ženklą pagal erdviniam prekių ženkloms galiojančius principus Bendrasis Teismas nenustatė „sektorius standartų ir įpročių“ nagrinėjamų prekių atžvilgiu. Galiausiai teigiama, kad Bendrasis Teismas, vertindamas tarptautinio prekių ženklo sukeltą bendrą įspūdį, taikė griežtesnis kriterijus, nei numatyti 7 straipsnio 1 dalies b punkte..
3. Apeliantė taip pat teigia, kad Bendrojo Teismo sprendimo motyvai prieštaringi, nes juose nurodyta, kad žymens skiriamasis požymis nustatytinas atsižvelgiant į patį žymenį, tačiau vertinant atsižvelgtą į žymens naudojimą; be to, sprendžiant, ar reikia atsižvelgti į dvimatį ar trimatį žymens naudojimą, remtasi ankstesniais Bendrojo Teismo sprendimais.
4. Be to, apeliantė remiasi faktinių aplinkybių iškraipymu, kiek skundžiamame sprendime nurodyta, kad EUIPO neprivalėjo pagrįsti savo nuomonės, jog tarptautinio prekių ženklo naudojimas nelabai skiriasi nuo sektoriuje įprasto naudojimo, nes Apeliacinė taryba rėmėsi aplinkybėmis, pagrįstomis bendra praktine patirtimi dėl prekybos nagrinėjamomis prekėmis, kurios turėtų būti žinomos kiekvienam asmeniui.

⁽¹⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, p. 1).

2017 m. sausio 23 d. Apcoa Parking Holdings GmbH apeliacinis skundas dėl 2016 m. lapkričio 8 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) nutarties sujungtose bylose T-268/15 ir T-272/15 Apcoa Parking Holdings GmbH/Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

(Byla C-32/17)

(2017/C 151/21)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Apcoa Parking Holdings GmbH, atstovaujama advokato Dr. A. Lohmann

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

1. panaikinti 2016 m. lapkričio 8 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) nutartį sujungtose bylose T-268/15 ir T-272/15;
2. panaikinti 2015 m. kovo 25 d. EUIPO (anksčiau – VRDT) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimus apeliacinėse bylose R 2062/2014-4 ir R 2063/2014-4;
3. priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantės nuomone, priimant nutartį padarytas procesinis pažeidimas (pirmasis apeliacinio skundo pagrindas). Be to, ja pažeidžiama Sąjungos teisė. Bendrasis Teismas neatsižvelgė į esmines faktines aplinkybes (antrasis apeliacinio skundo pagrindas). Jis iškraipė faktus (trečiasis apeliacinio skundo pagrindas). Nutartimi pažeidžiamas Sąjungos prekių ženklo vieningumo principas (ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas).

Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas: Bendrasis Teismas priėmė sprendimą dėl ieškinių be teismo posėdžio. Tačiau apeliantės aiškiai reikalavo surengti teismo posėdį.

Teismo posėdis buvo reikalingas, nes ieškinys nebuvo nei akivaizdžiai nepriimtinas, nei teisiniu požiūriu akivaizdžiai nepagrįstas. Todėl priimant nutartį padarytas procesinis pažeidimas.

Antrasis apeliacinio skundo pagrindas: Nutartimi pažeidžiama Sąjungos teisė. Priešingai nei nusprendė Bendrasis Teismas, nė vienas Reglamento Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas absoliutus atsisakymo registruoti pagrindas nedraudžia registruoti nagrinėjamų prekių ženklų. Prekių ženklai nėra aprašomosios nuorodos.

Bendrasis Teismas neatsižvelgė į reikšmingas faktines aplinkybes. Jis manė, kad visuomenei Jungtinėje Karalystėje angliškas terminas „Parkway“ reiškia parkavimo vietą prie geležinkelio stoties. Tačiau Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad Didžiosios Britanijos prekių ženklų tarnyba šį klausimą išsamiai nagrinėjo netgi per posėdį ir po detalaus tikrinimo paneigė aprašomosios nuorodos buvimą. Kai sąvoka vartojama viena, kaip yra prekių ženklo atveju, jos reikšmė nėra tokia, kokią priskyrė Bendrasis Teismas. Identiški prekių ženklai „Parkway“, išplėtus tarptautinę registraciją, keliose valstybėse narėse (be kita ko, Airijoje) ir įregistruos Jungtinėje Karalystėje buvo pripažinti saugotiniais ir įregistruoti.

Bendrasis Teismas visa tai ignoravo ir nurodė tik tai, kad nacionaliniu lygmeniu priimti sprendimai jo nesaisto. Jis neatsižvelgė į tai, kad nesaistymo faktas neatleidžia Bendrojo Teismo nuo pareigos bent jau atsižvelgti į visas reikšmingas faktines aplinkybes ir jas įvertinti. Bet kuriuo atveju tai, kad identiški prekių ženklai įregistruoti valstybėse narėse, iš kurių vartojamų kalbų kilęs nagrinėjamas pavadinimas, yra reikšmingos faktinės aplinkybės. Visiškas neatsižvelgimas į tai yra teisės klaida.

Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas: Bendrasis Teismas sąvokos „Parkway“ reikšmę, kuria rėmėsi, paėmė iš dviejų šaltinių – žodynų. Tačiau jis ją perteikė neišsamiai ir iškraipydamas. Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad šiuose šaltiniuose negalima rasti sąvokos „Parkway“ bendros reikšmės, vartojant šią sąvoką vieną tokiu būdu, kuriuo Bendrasis Teismas rėmėsi savo sprendime. Ir tai buvo galima aiškiai matyti iš Jungtinės Karalystės prekių ženklų tarnybos sprendimo dėl prekių ženklo saugotinumą toje valstybėje narėje. Ir tame sprendime buvo nagrinėjami tie patys šaltiniai. Tos valstybės narės prekių ženklų tarnyba nusprendė, kad žodyne įvardyta sąvokos reikšmė neprieštarauja tam, kad prekių ženklui būtų taikoma apsauga. Jeigu ir Bendrasis Teismas tuos šaltinius būtų įvertinęs neiškraipydamas, jis būtų turėjęs priėti prie tos pačios išvados. Faktinių aplinkybių iškraipymas irgi yra teisės klaida.

Ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas: Be to, nutartimi pažeidžiamas Sąjungos prekių ženklo vieningumo principas. Nors nė vienoje Sąjungos valstybėje narėje nėra absoliutaus atsisakymo registruoti pagrindo, Bendrasis Teismas atsisakė suteikti apeliantei vieningą Sąjungos prekių ženklo teikiamą apsaugą.

⁽¹⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (kodifikuota redakcija) (OL L 78, p. 1).